

[Arbejdsministeren]

På denne baggrund må jeg afvise ethvert forsøg på at rokke ved arbejdsrettens autoritet, og jeg må altså derfor på regeringens vegne afvise lovforslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet er tilhænger af det organiserede arbejdsmarked, som omfatter de faglige organisationer i enhedsfagbevægelsen på den ene side og arbejdsgivernes organisationer på den anden side. Vi finder det rigtigt, at der er et sæt spilleregler for overenskomstfornyelser, optræden på arbejdsmarkedet og aftaler vedrørende arbejdsforhold. Dette system er godt og har vist sin levedygtighed i det danske samfund som en overordentlig rimelig måde at tilrettelægge arbejdsmarkedet på.

Med i hele dette billede hører arbejdsretten som et organ til sikring af overholdelsen af de kollektive overenskomster, det, vi i daglig tale kalder fredspligten, og sanktionsmulighederne er i arbejdsretlig sammenhæng bod.

Nu foreslår SF i sit forslag, at man fjerner adgangen til at idømme organisationsansvar i forbindelse med overenskomststridige aktioner, medmindre organisationerne direkte har opfordret til at foretage overenskomststridige handlinger.

Vi er meget skeptiske over for en sådan ændring. Medfører dette f.eks., at sager vedrørende organisationernes rolle fremover ikke hører hjemme i arbejdsretten, men derimod i det almindelige retssystem som civile sager med mulighed for idømmelse af erstatningsansvar? En sådan udvikling finder vi uheldig. Vi mener klart, at bedømmelsen af organisationernes optræden i forhold til de kollektive aftaler hører hjemme i den særlige arbejdsretlige sammenhæng.

Men når det er sagt, vil vi gerne fra socialdemokratiets side slå fast, at de nuværende arbejdsretlige regler rejser en lang række problemer, som vi bør nævne. Den seneste bod for organisationsansvar lød på 20 mill. kr. Til sammenligning kan det nævnes, at bøden for KFKs overtrædelse af miljøloven i forbindelse med sagen fra Århus amt lød på 10.000 kr. Der er sandelig forskel! Og i Ålborgdommen dømte man rub og stub – også efterlønsmodtagere og pensionister, der var medlemmer af fagforeningen. Disse eksem-

pler vidner om en stigende politisering af hele det arbejdsretlige system, og den vil vi advare imod. Den skyldes bl.a. højrekræfternes direkte indblanding med støtte til ganske bestemte grupper, som udgør klare mindretal, men som nyder ganske særlig bevågenhed fra borgerligt hold og i medierne. Denne indblanding og støtten til disse mindretal forstyrrer roen på arbejdsmarkedet, fordi den store gruppe af lønmodtagere føler sig angrebet og derfor forsvarer velerhvervede rettigheder, som er bygget op og udviklet igennem lang tid og over mange år, og så idømmes der organisationsansvar med stigende intensitet og ud fra klare politiske retningslinjer. Det er en særdeles farlig udvikling, som de borgerlige højrekræfter her sætter i gang. Man leger i allerhøjeste grad med ilden.

På denne baggrund kan der godt være grundlag for at overveje rimeligheden af de nuværende regler om organisationernes rolle i det arbejdsretlige system. Organisationerne er en værdifuld del af arbejdsmarkedet. Dem kan og skal vi ikke underminere og svække. Uden dem og deres enhedsopbygning mister vi muligheden for at organisere og udvikle de arbejdsretlige relationer, og landet ender i en kaotisk situation.

Socialdemokratiet vil derfor gerne være med til at overveje ændringer, men vi vil ikke ændre disse spilleregler uden at inddrage organisationerne på arbejdsmarkedet i et forudgående udvalgsarbejde, og ligesom da vi sidst ændrede loven, kan vi måske så finde frem til nogle bedre regler, som sikrer systemet og sikrer, at det virker i overensstemmelse med sit formål.

Socialdemokratiet kan på denne baggrund ikke støtte lovforslaget, som det foreligger. Vi vil ikke ændre uden om organisationerne, men vi vil gerne i det videre arbejde overveje muligheden af at igangsætte noget, der kan sikre en rimelig arbejdsretlig udvikling til gavn for alle parter.

Bo Kristensen (KF):

Dette lovforslag, som er fremsat af SF, tror jeg ikke at SF umiddelbart har forventet det konservative folkeparti vil støtte, hvad vi heller ikke vil, idet det er det konservative folkepartis holdning, at arbejdsmarkedet med de traditioner, det har, i virkeligheden har været i stand til at respektere de aftaler, som